

Posudek na bakalářskou práci
Ivana Přidalová: *Od asimilace k integraci. Příklad nových přístupů integračních politik vyspělých zemí s důrazem na Francii.*

Bakalářská práce je poměrně rozsáhlá, má 56 číslovaných stran. Práce je opatřena obsahem, seznamem zkratk, tabulek a grafů, úvodem a závěrem. V seznamu literatury je uvedeno 54 titulů české i zahraniční odborné literatury vč. zdrojů dat.

Autorčiným cílem bylo popsat, jakým způsobem přistupují vyspělé země k integraci cizinců na svém území, a to především na příkladu Francie. Práce se dělí na tři logické části: v kapitolách 1 a 2 je představeno zkoumané téma vč. hlavní výzkumné otázky, základních pojmů z oblasti migrace a integrace imigrantů a hlavních modelů začleňování imigrantů do většinové společnosti. Další část, kapitola 3, se detailně zabývá modely imigračních politik: pracovní-migračního na příkladu Německa, multikulturního na příkladu Švédska a prvotního vzhledu do asimilačního, který bude dále podrobně rozebrán. Vždy jsou diskutovány problematické části jednotlivých modelů a jejich aktuální vývoj směrem k nově definovanému konceptu občanské integrace. Poslední, stěžejní, část práce je věnována Francii: představeny jsou hlavní imigrační proudy do země a jejich změny v čase, stejně jako aktuální nastavení integrační politiky. V závěru jsou shrnuta hlavní zjištění, ke kterým autorka došla, bohužel však chybí alespoň jedno konkrétní doporučení pro českou integrační politiku, i když podle autorky by předkládaná práce měla být „inspirací úvahám o podobě budoucí české integrační politiky“ (str. 51).

Mimo to mám k práci ještě několik dalších připomínek:

- str. 15 – jaké nejvýznamnější teorie mezinárodní migrace by autorka uvedla, pokud by nebyla limitována rozsahem bakalářské práce?
- str. 18 – jak by autorka určila dominantní menšinu v konceptu *ethnoburb*, pokud to „nemusí být nutně (ta) nejpočetnější“?
- str. 21 – autorka uvádí, že „migrační politiky ... mohou být orientovány na stimulaci emigrace nebo naopak na podporu imigrace do země“. Které země mají v současné době migrační politiku orientovanou na podporu emigrace?
- str. 25 – uvádíte, že „Francie se přiklonila k asimilačnímu modelu již po revoluci roku 1789“. Kolik imigrantů žilo v té době ve Francii?
- str. 27 – nejen Nizozemsko, ale všechny uváděné země v současné době nepředstavují „čistý“ model dané migrační/integrační politiky;
- na str. 32 uvádíte, že „etnická rezidenční segmentace a specializace přistěhovalců na určité sféry trhu práce jsou (v modelu občanské integrace) považovány za neproblematické“, naopak na str. 43 označujete za jeden ze „spouštěcích mechanismů, jejichž následky dnes spatřujeme v podobě pouličních nepokojů ... nepříliš promyšlený přesun přistěhovalců do těch částí města, které nabízely nižší výdaje za bydlení“ – přičemž Francie některé prvky modelu občanské integrace zavádí již od roku 2003. Jak si tento rozpor vysvětlujete?
- str. 37 – teprve od roku 1976 mají imigranti ve Francii právo na sloučení rodiny – nezůstalo tedy povoleno, ale naopak bylo nově zavedeno;
- str. 37–8 – „spíše restriktivní přístup k přistěhovalectví“, jak uvádíte, je ve Francii skutečností již od roku 1975, resp. 1993, nikoliv pouze od roku 2001; v práci chybí zmínka o zásadních změnách v zákonech vztahujících se k migraci/integraci před rokem 2000 – přitom na jejich principy se stále navazuje;
- v práci také chybí zmínka o roku 2007 a o zřízení Ministerstva imigrace, integrace, národní identity a solidárního rozvoje, což je poprvé ve francouzské historii, kdy jsou všechny agendy tohoto typu sjednoceny pod jeden úřad a jehož nastavení výrazně mění integrační politiku, a které mj. iniciovalo debatu o národní identitě (str. 44);

- str. 45–6 – mezi institucemi není uvedena dřívější Agence Nationale de l'Accueil des Étrangers (A.N.A.E.M.), tj. nynější Office Française de l'Immigration et d'Intégration (O.F.I.I.), která má na starosti v textu rozebíraný Contrat d'accueil et d'intégration a do které je od roku 2009 převedena část agendy ACSÉ;
- str. 47 – správně uvádíte platná pravidla pro získání občanství ve Francii. Naplňují podle Vás předpoklad „snadného získání občanství“, které uvádíte jako tradiční nástroj integrace do francouzské společnosti? Jaká pravidla platí v současné době v Česku?

Po formální i jazykové stránce je práce až na několik nepřesností na dobré úrovni, stejně jako práce s literaturou.

Tato práce podle mého názoru splňuje kritéria, která by měla splňovat bakalářská práce na PřF UK a doporučuji ji tedy k obhajobě s hodnocením velmi dobře.

V Praze dne 10.6.2010

Mgr. Markéta Seidlová